

ת"פ 26652/11/20 - מדינת ישראל ע"י נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 26652-11-20 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני
המאשימה
נגד
הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד צחי רז
גזר דין

כבוד השופטת רבקה גלט
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד בן לולו
פלוני

העבירות

הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת של הסדר דיוני, בעובדות כתב האישום המתוקן, ב-3 אישומים שעניינם עבירות אלימות כלפי בת זוגו.

על פי האישום הראשון, ביום 19.9.20, בחצר ביתם, התגלע וויכוח בין הנאשם למתלוננת, לרקע "סטאטוס" שהעלתה בישומן וואטסאפ. הנאשם נטל מהרצפה אבן משתלבת, אחז בחולצת המתלוננת בסמוך לצווארה, ואמר לה בזמן שהניף את האבן: "את רוצה שאני אתן לך את האבן בראש?", זאת בנוכחות בנם בן ה-10. בהמשך, שוחחה המתלוננת עם אחותה, והנאשם צעק "עם מי את מדברת", אחז בצווארה והיכה אותה מספר מכות בידה, נטל את הטלפון שלה, והטיחו ברצפה עד שנשבר. כתוצאה ממעשיו נגרם לה מכאוב. בגין אירוע זה, הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), איזמים לפי סעיף 192 לחוק, והיזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק.

על פי עובדות האישום השני, ביום 17.9.20, פרץ וויכוח בין הנאשם והמתלוננת, לאחר ששאלה אותו היכן היה במהלך היום, והוא השיב שלא תתערב. כשאמרה לו שרק בבית הוא עצבני, סטר בפניה. בגין אירוע זה, הורשע בעבירה של תקיפת בן זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק.

על פי עובדות האישום השלישי, כארבעה חודשים קודם ליום 19.9.20, פרץ וויכוח בין הנאשם למתלוננת, במהלכו היכה אותה בפניה, וכתוצאה מכך היא התעלפה. בגין אירוע זה, הורשע בעבירה של תקיפת בן זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק.

הסדר הטיעון

ביום 29.11.21 הודיעו ב"כ הצדדים על הסכמות לפיהן הנאשם יודה ויורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, וייתן בעניינו תסקיר, אך לא גובשו הסכמות עונשיות.

מאז, התמשך שלב הטיעונים לעונש, במהלכו הוגשו לא פחות מ-5 תסקירים בעניינו של הנאשם, המשקפים תהליך שיקומי משמעותי שעבר.

בתחילה, הודיעה התביעה כי עמדתה היא שיש להטיל עונש של מאסר בפועל, אך לצד זה הבהירה כי ככל שיסיים הנאשם בהצלחה טיפול שיקומי, תסתפק בעבודות שירות. לאחר שנוכחה לדעת כי אכן הנאשם השלים תכנית שיקומית מלאה, עמדתה היא שיש להטיל עליו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד רכיבים נלווים. מנגד, ב"כ הנאשם עתר לקבל את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בענישה ללא רכיב מאסר כלל.

כבר עתה, אציין כי אין לנאשם כל עבר פלילי, וזהו התיק היחיד התלוי נגדו.

התסקירים

תסקיר ראשון הוגש ביום 20.9.22 ובו נכתב כי הנאשם גרוש ואב ל-4 ילדים משתי מערכות יחסים. הנאשם עובד בעסק לשיפוצים, וכיום הוא מתגורר עם בת זוגו החדשה, בנם המשותף ושני ילדיה מנישואיה הקודמים. הנאשם תיאר כי ברקע לעבירות, מערכת יחסים מתוחה בינו לבין המתלוננת, כשקיים סכסוך פעיל בין משפחותיהם במעגל הרחב. כשחוה את התנהגותה כפוגענית ומתריסה, התקשה לווסת את דחפיו ולשלוט בכעסו. הנאשם הודה באחד האישומים אך הכחיש אחריותו ליתר האישומים בהם הודה בבית המשפט, והציג עצמו כקרבן לאלימות מצדה. קצין המבחן התרשם מגישה מטשטשת וקושי בקבלת אחריות, אך הנאשם הביע נכונות לטיפול. עוד צוין כי בשיחה עם המתלוננת עלה כי נישאו ללא היכרות מוקדמת וציפיותיהם מן הנישואין לא מומשו. כיוון שהסכסוך המשפחתי הרחב עודנו פעיל, נכתב כי קיים סיכון להישנות אלימות. בסיכום, הומלץ לשלב את הנאשם בטיפול בבית נועם ולדחות לשם כך את הדיון.

תסקיר שני הוגש ביום 1.2.23, ובו נכתב כי במהלך תקופת הדחייה, הנאשם שולב במסלול הערב בבית נועם, הכולל 3 מפגשים בשבוע. הנאשם הגיע בהתמדה, ושיתף פעולה, אך עלה כי מצוי בשלב ראשוני, וניכר כי הוא מאופין בחשיבה נוקשה, עיוותי חשיבה, וקושי בהתבוננות עצמית. עלה כי אין לו כל קשר עם המתלוננת, אך הוא עושה מאמצים להסדרת ראיית הילדים. לאור התקדמות הטיפול, הומלץ על דחייה נוספת.

תסקיר שלישי הוגש ביום 4.4.23, ובו עדכן שרות המבחן כי הנאשם המשיך במסלול בבית נועם, מתמיד ולוקח חלק פעיל בטיפול קבוצתי ופרטני. ניכר כי הוא עובר תהליך משמעותי, ומתמודד עם מורכבות בשל פערים תרבותיים וקושי לקבל עזרה. נכתב כי הוא מעמיק בהתבוננות עצמית ובניגוד לעבר, מביא לטיפול תכנים מורכבים. כמו כן, ממשיך

בשגרת חייו, ושומר על קשר קבוע עם ילדיו. ההערכה היא כי בעקבות הטיפול הסיכון פחת, ונכתב כי סיכויי לסיים את תכנית בית נועם במאי 23, גבוהים. הומלץ לסיים את ההליך הפלילי בהטלת של"צ או עבודות שירות וכן צו מבחן.

בהמשך לאמור, מצאתי לנכון לדחות את הדיון שוב, על מנת שהנאשם יסיים את תכנית בית נועם, טרם גזר הדין. לפיכך הוגש תסקיר רביעי ביום 12.6.23. נכתב כי ביום 11.5.23 השלים הנאשם בהצלחה את התכנית בבית נועם, שנמשכה 6 חודשים. עם זאת, ההערכה היא כי עדיין יש דרך טיפולית לפניו, כדי להמשיך במגמת הפחתת הסיכון. לפיכך, הנאשם השתלב בהוסטל קבוצת הבוגרים, לצד המשך שגרת חייו היציבה. בתוך כך, שומר על קשר קבוע עם ילדיו ומשלם מזונות. השרות שב להמליץ על ענישה של צו מבחן ושל"צ גבוה או עבודות שירות.

בדיון מיום 19.6.23, טענה התביעה כי עולה שהנאשם עדיין נזקק לטיפול, לפיכך תתקשה להסתפק בענישה ללא רכיב מאסר. בעקבות זאת, ומאחר שהתרשמתי כי הנאשם עובר תהליך משמעותי, הוריתי על דחייה לצורך התקדמות נוספת של הטיפול.

תסקיר מסכם אחרון, הוגש ביום 3.1.24. נכתב כי הנאשם השלים גם את הטיפול בקבוצת הבוגרים של בית נועם, לקח חלק פעיל, וניכר כי נתרם מהקבוצה. ההתרשמות היא כי השתמש בכלים הטיפוליים במצבי קונפליקט עם גרושתו. לאחר האמור, הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית בשרות המבחן. נכתב כי הקשר הטיפולי עם הנאשם נמשך שנה וחצי, וההליך הטיפולי האינטנסיבי סייע באופן משמעותי ביכולתו להתמודד במצבי קונפליקט ולבסס זוגיות בריאה. הנאשם מתמיד בשגרת חיים יציבה, שומר על קשר קבוע עם ילדיו ומשלם מזונות כנדרש. לפיכך, שב השרות על ההמלצה העונשית הקודמת.

ביני לביני, ניתנה בעניינו של הנאשם חוות דעת מטעם הממונה, לפיה הוא נמצא מתאים לריצוי עבודות שירות.

טיעוני הצדדים

ב"כ התביעה טען בעניין חומרתן של עבירות אלימות כלפי בת הזוג. נטען כי מעיקרו של דבר, עמדת התביעה היא כי המתחם ההולם נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר, אך התביעה מכירה בתהליך הטיפולי שעבר הנאשם, המתואר על פני 5 תסקירים. כיוון שמדובר במי שאין לו כל עבר פלילי, ולנוכח הצלחת הטיפול, עתרה התביעה ל-9 חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך 7,000 ₪.

ב"כ הנאשם הפנה לכל שלבי הטיפול האינטנסיבי שעבר הנאשם, וטען כי העבירות אינן ברף החומרה הגבוה. עוד הדגיש כי עולה מן התסקירים שהמניע לעבירות לא היה נעוץ ביחסי הנאשם והמתלוננת כשלעצמם, ואין לו מאפיינים של אובססיביות או רודנות כמו במקרים אחרים, אלא מדובר באלימות בעקבות סכסוך משפחתי רחב בין משפחותיהם, שהם נקלעו לתוכו. עוד הפנה לכך שהנאשם מקיים חיים נורמטיביים למעט פרשה זו שכבר חלפו שנים מאז התרחשותה. לאור העובדה שחסך זמן שיפוטי ואת עדות בנו הקטן, נטען כי יש למקום להתחשב בו, ולקבל את המלצת שרות המבחן. בסיום, נטען כי אין מקום להטיל פיצוי משמעותי היות שהנאשם משלם מזונות.

הנאשם בדברו האחרון אמר כי הטיפול שעבר מתן בידו כלים רבים, והוא מצטער על הטעות שעשה.

מתחם העונש ההולם

ברע"פ 340/21 מסרי נ' מד"י (28.1.21) אמר בית המשפט העליון:

כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף

ובע"פ 3011/17 פרץ נ' מד"י (31.1.19) נאמר:

בית משפט זה עמד, וחזר ועמד, על החשיבות העליונה של מיגור תופעת האלימות נגד נשים על ידי בני זוגן, בין השאר באמצעות ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת. לפני למעלה מעשור ציין השופט אדמונד לוי ז"ל את הדברים הבאים:

חדשות לבקרים אנו מתבשרים על גבר נוסף שחבל בבת-זוגו, ולא מעטים הם המקרים שהתקיפות הסתיימו במותה של הקורבן. את הרוח הרעה הזו יש לעקור מן השורש, ומקום שהסברה וחינוך לא עושים את שלהם, מצווה בית המשפט לתרום את תרומתו בדרך הענישה שינהיג (ע"פ 618/06 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (19.3.2007)).

חברתי, השופטת ענת ברון, ביטאה רעיון דומה בדברים נכוחים שנכתבו זה לא מכבר: ההיקף הוא עצום, ועם זאת - את סימני האלימות נושאת כל אחת מקורבנות האלימות על גופה, בבשרה, ובנפשה כשהיא לגמרי לבדה. ולא פעם כאשר היא כבר מוצאת בתוכה את תעצומות הנפש הדרושים לה על מנת למלט נפשה מן המתעלל, היא מוצאת שחיצי ביקורתה של המשפחה והסביבה הקרובה מופנים דווקא כלפיה. במצב דברים זה, נשים רבות נתקלות בקושי ממשי לגדוע את מעגל האלימות נגדן, ואף להתלונן לא יעזו. ענישה הולמת ומרתיעה בעבירות מסוג זה, כבמקרה דנן, יש בה משום הכרה בהשפלה ובמצוקה הנוראה שחוה אישה הנתונה לדיכוי ואלימות מצד בן זוגה; כמו גם העלאת המודעות לתופעה של אלימות נגד נשים, שהיקפה כאמור ניכר ומדאיג (ע"פ 1474/14 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (15.12.2015)).

ואכן, השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צועדים קדימה לעבר עולם מתקדם ושוויוני יותר, ואולם, לדאבונו הלב, בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוגן וקרוביהן עולם כעוולתו נוהג.

במצב דברים זה ענישה מחמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה, ועובדה מצערת זו מפחיתה את המשקל שניתן לייחס לשיקולי ענישה אחרים, כדוגמת נסיבותיו האישיות של המערער.

מנעד הענישה בעבירות אלימות כלפי בת הזוג הוא רחב ביותר, שכן המציאות מזמנת לנו אינספור עלילות המתרחשות לרקע מערכות יחסים מורכבות וחד פעמיות, בהן נוטלים חלק אנשים שנסיבותיהם שונות ממקרה למקרה. עם זאת, מן המפורסמות הוא כי ככלל, נוהגים בתי המשפט להחמיר בנוגע לעבירות אלו, בייחוד כשעולה כי מדובר במסכת מתמשכת של עבירות, ובמקום בו לא מתקיימים שיקולי שיקום משמעותיים (רע"פ 1805/11 **שמחייב נ' מד"י** (7.3.11); רע"פ 8323/12 **שוקרון נ' מד"י** (19.11.12); רע"פ 10162/16 **ואקנין נ' מד"י** (23.1.17); רע"פ 977/16 פלוני נ' מד"י (10.2.16); ע"פ 4800/12 **סולומון נ' מד"י** (12.2.13); עפ"ג (מח' מרכז) 23421-06-18 **פלוני נ' מד"י** (4.3.19); עפ"ג (מח' מרכז) 60542-02-19 **נחום נ' מד"י** (21.5.19); עפ"ג (מח' מרכז) 19524-11-20 **אלעביד נ' מד"י** (13.12.20)).

לצד מקרים חמורים אלה, לא פעם הסתפק בית המשפט בענישה של עבודות שירות, או אף נמנע כליל מהטלת מאסר בפועל, על מנת למנוע הרס חייו של הנאשם, העלול להיגרם כתוצאה ממאסר. כך היה גם במקרים שנסיבותיהם היו חמורות מהמקרה שלפנינו:

ברע"פ 8926/21 **דוקרקר נ' מד"י** (29.12.21) הורשע הנאשם בכך שהכה את בת זוגו באגרופים, סטירות ובעיטות וכן איים עליה במספר הזדמנויות שונות. בבית משפט השלום הוטל עליו מאסר למשך חודשיים וחצי, וכן פיצוי. המדינה ערערה לבית המשפט המחוזי, שם הוחמר עונשו והועמד על 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, וכן הוכפל סכום הפיצוי. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

ברע"פ 7660/19 **פלוני נ' מד"י** (21.11.19), הורשע הנאשם בעבירות איומים ותקיפה סתם כלפי גרושתו וחברותיה. לנאשם לא היה עבר פלילי. הוטלו עליו 3 חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

ברע"פ 303/16 **פלוני נ' מד"י** (13.01.2016), דובר בנאשם שדחף את אשתו וכתוצאה מכך נפלה אל הרצפה. בעודה שרועה על הרצפה בעט בה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין מאסר על תנאי לשנת מאסר בפועל וגזר עליו 5 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעורו לבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

ברע"פ 6037/15 **צדקה נ' מד"י** (07.09.2015), הנאשם הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בשתי עבירות איומים ועבירה של תקיפת סתם - בן זוג. נגזרו עליו 5 חודשי מאסר בעבודות שירות ורכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי וכן הגשת בר"ע לעליון נדחו.

בת"פ 31463-05-13 **מד"י נ' פלוני** (14.5.14), הורשע נאשם על פי הודאתו בכך ש שנכנס לבית גרושתו ללא רשותה ופגש בה ובבן זוגה בחדר השינה, החל להכות את בן הזוג וכשניסחה למנוע זאת המתלוננת סטר לה. כתוצאה מכך נחבל בן הזוג. כמו כן צירף תיק בו סטר לבתו וכופף את ידה. הנאשם ללא עבר פלילי, הועסק במשטרה. הוטלו עליו עונשי מאסר על תנאי ושל"צ.

בת"פ 36202-02-12 **מד"י נ' קבסה** (10.4.13), הורשע נאשם על פי הודאתו בכך שאיים על בת זוגו כי אם

מישהו יכנס לביתם הוא יפגע בו, וכן תקף אותה בשני מועדים על ידי דחיפתה. הוטלו עליו 7 חודשי מאסר על תנאי, לצד עונשים נלווים.

בעפ"ג (ב"ש) 37556-11-21 **מד"י נ' סבלייב** (02.02.2022), הורשע הנאשם על פי הודאתו בכך שטלטל את בת זוגו, איים כי יהרוג אותה, דחף אותה למיטה וטלטל אותה, תחת השפעת אלכוהול. בבית משפט השלום נגזרו 6 חודשי מאסר על תנאי וערעור המדינה על קולת העונש נדחה.

בעפ"ג (חי') 26397-07-21 **מד"י נ' עואד** (14.12.2021), הנאשם הורשע על פי הודאתו בכך שתפס את בת זוגו בכתפיה, דחף אותה לעבר הקיר ובעט ברגלה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה לכלל העבירות הנע ממאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 4,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש וגזר 5 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בעפ"ג (י-ם) 48832-10-15 **פלוני נ' מד"י** (09.08.2016), הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות בכך שהדף את בת זוגו בכתפה ושלה מסרון מאיים. בית משפט השלום הטיל 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות וכן 3 חודשי מאסר על תנאי. הערעור לבית המשפט המחוזי נדחה.

בת"פ 18575-07-19 **מד"י נ' פלוני** (26.1.20), הורשע הנאשם על פי הודאתו בכך שסטר על לחיה של המתלוננת, היכה אותה במכות על ראשה ותפס בשערה ובצווארה. כמו כן, הפר צו הרחקה. הוטלו עליו 5 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בענייננו, אין המדובר באירוע אלים יחיד, כי אם בשורת אירועים שהתרחשו במהלך 4 חודשים בשנת 2020. הנאשם איים על המתלוננת כשהוא מניף אבן משתלבת, היכה אותה בידה, ושבר את הטלפון שלה. באירוע אחר, סטר לה, ובאירוע שלישי היכה אותה בפניה, והיא התעלפה. עם מעשים אלה לא ניתן להשלים, ובפרט לא בתוך התא המשפחתי שאמור להוות מקור לתחושת ביטחון אישי.

לצד זה, למתלוננת לא נגרמו חבלות ממשיות, אלא לכל היותר נגרם מכאוב. בנוסף, נראה כי מעשי התקיפה היו קצרים, ללא אכזריות מיוחדת.

עולה מטיעוני ב"כ הנאשם ואף מן התסקירים, כי העבירות בוצעו לרקע סכסוך נרחב בין משפחותיהם של הצדדים. בכך אין כמובן כדי להוות הצדקה למעשים, אך ניתן להבין את הקשר הדברים שהושפע מעניינים החיצוניים ליחסי הזוגיות, ואת התסכול אשר יש להניח כי התלווה למערכת יחסיהם, בשל גורמים שאינם תלויים בהם.

אני סבורה כי במכלול הנסיבות, הפרשה אינה נושאת גוון חמור במיוחד, והתקשיתי להבין את בחירת התביעה להפנות לרע"פ 1529/23 **שמלה נ' מד"י** (15.3.23) שם ננקטה התייחסות מחמירה כלפי הנאשם, והוטלו 14 חודשי מאסר. בשונה מענייננו, דובר שם במעשים חמורים של איום על בת זוגו כי יהרוג אותה, בנוסף לעבירות אלימות שביצע

כלפיה. היה במי שלא נטל אחריות אצל שירות המבחן, ולא סיים הליך טיפולי. אני סבורה כי עניינו של הנאשם שלפניי שונה בתכלית.

לדעתי, מכלול נסיבותיו של המקרה אינן מאפשרות לקבל את עתירת התביעה לקבוע בעניינו מתחם כה מחמיר כפי שהציגה, שכן הפסיקה אינה תומכת בעמדה שכזו, כי אם מאפשרת גם הטלת עבודות שירות. משמעות הדבר היא כי הסכמת התביעה להטלת מאסר בעבודות שרות בעניינו, אינה מהווה חריגה לקולא מגדרי המתחם משיקולי שיקום, כי אם ענישה במסגרת המתחם ההולם.

בבואי לקבוע את המתחם ההולם, ולנוכח המבחנים שנקבעו בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מד"י (9.10.14)), יש לראות את מכלול עובדות כתב האישום כאירוע אחד כולל, ועל כן ייקבע מתחם מאוחד.

לדעתי, המתחם ההולם לעבירות נע בין מאסר קצר בעבודות שירות, ועד 7 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם

אין לנאשם כל עבר פלילי ועניין זה יישקל לקולא.

אמנם לפנינו 3 אירועי אלימות, אך מאז ביצוע העבירות חלפו כמעט 4 שנים, מתוכם היה הנאשם בטיפול שיקומי במהלך כשנה וחצי.

על פי התסקירים, הנאשם הגיע מרקע שיצר מורכבות עבורו בתהליך הטיפולי, בשל פערים תרבותיים. למרות זה, הצליח להשתלב, להיתרם, ולהגיע ליכולת התבוננות עצמית על דפוסיו. אמנם בתחילה התקשה ליטול אחריות מלאה, אך בהמשך השתתף בתכנית אינטנסיבית בבית נועם ובהוסטל הבוגרים, והוא משתתף בקבוצה טיפולית בשירות המבחן עד היום. כיום עמדת שרות המבחן היא כי הסיכון פחת במידה משמעותית.

עלה מן הטיעונים כי הנאשם מפרנס את שלושת ילדיו המשותפים עם המתלוננת, וכן את שלושת ילדיה של בת זוגו הנוכחית ובנם המשותף. למרות העומס הרב המוטל על כתפיו, התמיד בתכנית הטיפולית, ובנוסף הוא שומר על יציבות תעסוקתית, ועל הקשר עם ילדיו. אם לא די בכך, בד בבד עם הטיפול השיקומי, הנאשם החל לשלם מזונות כנדרש.

נוכח כל אלה, אני סבורה כי יש להטיל על הנאשם עונש שייקח בחשבון את שיקולי השיקום.

ב"כ הנאשם עתר להסתפק במאסר על תנאי ושל"צ, אך אני מוצאת כי הצדק עם התביעה בטענתה לפיה ריבוי האירועים מחייב ענישה הכוללת רכיב מאסר ולו בעבודות שירות. עם זאת, בשום אופן לא יהיה זה מידתי להטיל עונש

ברף הגבוה כמבוקש.

לאחרונה ממש, ניתן על ידי גזר הדין בת"פ 17119-04-21 **מד"י נ' נחום** (1.1.24), אשר נסיבותיו היו דומות ביותר לעניינו של הנאשם. גם שם דובר בשלושה אירועי אלימות כלפי בת הזוג, ואף ברף חומרה גבוה יותר. אותו נאשם היה חסר כל עבר פלילי, ועבר תהליך שיקום מוצלח, תוך התמודדות עם נסיבות מורכבות של בנו הקטן המטופל בשל בעיות רגשיות קשות. גם באותו עניין עמדה התביעה על הטלת עבודות שירות ברף גבוה, אך בגזר הדין מצאתי לנכון לחרוג משיקולי שיקום ולהסתפק ב-75 ימי עבודות שירות. על גזר הדין לא הוגש ערעור, והוא חלוט. אני סבורה כי לאור גזר הדין בעניין **נחום**, ראוי בעניינו לגזור עונש קצר בעבודות שירות, מדין קל וחומר.

עוד אציין כי עם הפחתת המסוכנות, אני רואה אינטרס חשוב בכך שהנאשם יוכל לשמר את יציבותו המשפחתית והתעסוקתית, ולשם כך יש להימנע מענישה ממושכת. כמו כן, לא מצאתי לנכון להטיל ענישה כספית, לאחר שנמסר כי הנאשם מתמיד בתשלום המזונות כנדרש.

לאחר כל זאת, אני גוזרת את העונשים הבאים:

- א. 2 חודשי מאסר בעבודות שירות. הנאשם יתייצב אצל הממונה ביום 4.4.24 בשעה 8:30 כשבדו עותק מגזר הדין ותעודת זהות.
 - ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יבצע עבירות אלימות כלפי בת זוג.
 - ג. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שלא יבצע עבירת אימים.
 - ד. צו מבחן לשנה.
- ג.התחייבות כספית בסך 2,500 ₪, או 7 ימי מאסר תמורתה, להימנע מעבירות אלימות כלפי בת הזוג למשך שנתיים. לא יתחייב, ייאסר למשך 7 ימים.

זכות ערעור כדין.

ניתנה היום, כ"ד אדר א' תשפ"ד, 04 מרץ 2024, במעמד הצדדים.